

Koldingbogen

ÅRSTAL:	1978
FORFATTER:	Kjeld Boesen
TITEL:	Minder om Kirsten Gjørup
KORT RESUME:	Musikpædagog i Kolding

Minder om Kirsten Gjørup

af Kjeld Boesen

I foråret fik jeg et bind af forfatteren Knud Andersens erindringer i hænde og læste heri om hans ægteskab med musikpædagogen Kirsten Gjørup.

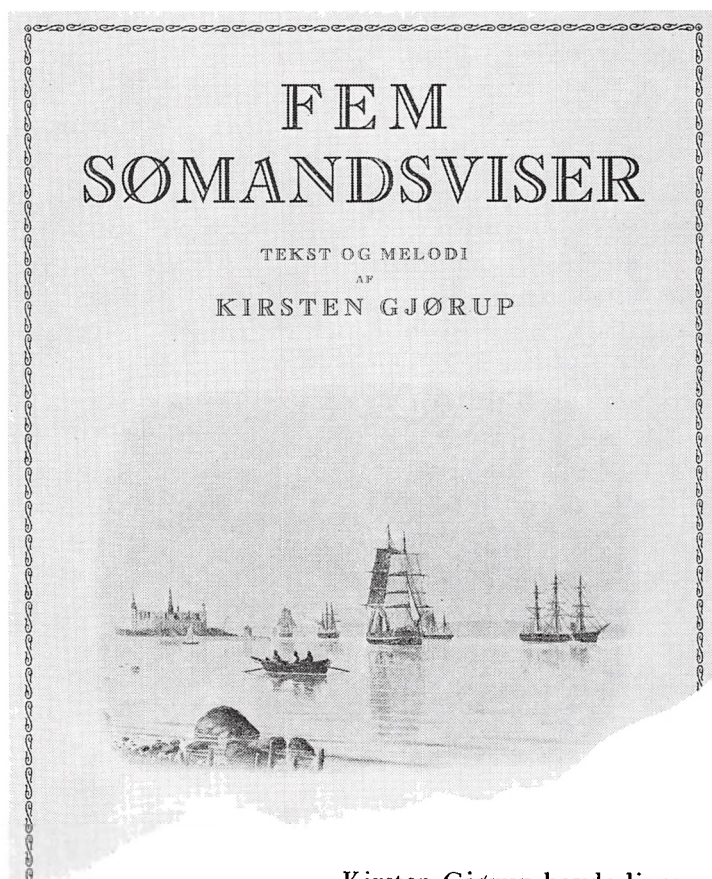
Jeg huskede da, hvordan man i Kolding blev chokeret over, at en veletableret musiklærerinde kunne foretage dette skridt ud i det uvisse med en sømand og forfatter. På det tidspunkt tog jeg undervisning i klaver hos K. G., der tillige underviste i sang, og jeg var mest optaget af at skulle skifte lærer. Det med en usikker sømands- og forfattertilværelse gjorde intet indtryk.

Knud Andersen skildrer sit møde og deres første tid således i sin bog »Vesterud« (1973). »Jeg havde truffet en kvindelig, ret spinkel og yderst velbegavet komponist, Kirsten Gjørup, der havde læst mine foregående bøger og for første gang i mit liv lod mig høre de tre ord »jeg elsker dig« med al den overbevisende varme og hengivenhed, der kan lægges i dem, og var rede til at forlade det hjem og den musikskole, hun havde oparbejdet gennem næsten tyve år og som talte halvtreds elever. Hun erklærede at ville

følge mig til søs i den nye båd i et halvt år, hvorpå hun lovede at trække sig tilbage. De seks måneder blev til 29 år«.

Kirsten Gjørup og hendes søster Paula boede på anden sal i hjørneejendommen Jernbanegade/Østergade. De var to særprægede mennesker, døtre af kommandanten på Kronborg. Vi elever skulle tiltale K. G. med »General Kis« og gøre honnør, når vi mødte de to søstre på gaden. Til min mor sagde K. G. engang »vi ved ikke hvordan civile folk tænker«. Meget naturligt, når man husker på, at de i deres barn- og ungdom altid var omgivet af militærpersoner.

Søstrenes hushjælp gennem mange år blev kaldt »Majkat«, fordi hun et år havde narret dem en første maj.

Kirsten Gjørup havde ligesom sin søster en nydelig sangstemme. Hun komponerede adskillige sange mest sømandssange, som hun selv skrev tekster til og lod udgive bl. a. på Konrad Jørgensens bogtrykkeri i Kolding. Et hefte havde på titelsiden et billede af Øresund med Kronborg, en hilsen til barndomshjemmet. Allerede inden hun mødte Knud Andersen, »Monsunens« berømte forfatter, slog K. G.s hjerte for søen og dens folk. Hun gav gladeligt sine elever disse hefter. Jeg har endnu et af disse og glæder mig over den sømandsstemning, der er i både teksterne og melodierne. K. G. sang gerne sine sange med søsteren Paula som akkompagnatør på guitar. Efter giftermålet udgav Wilhelm Hansens forlag hendes 6 børnesange »Søstjerner« med tekster af Knud Andersen.

Kirsten Gjørups klaverundervisning var meget grundig med masser af etuder og skalaer, som fast lektie samt teori, så vi elever var klare over, hvad vi arbejdede med. Jeg arvede min ældste bror, Helges, teoribog, hvori K. G. flittigt havde noteret teori. Jeg har bogen endnu.

Nåede man endelig med et stykke dertil, at pedalen skulle benyttes, blev tegnet p med samme grundighed, som fingersætning, skrevet under noderne og så var det med at rette sig efter hendes forskrifter. K. G.s hu stod mere til romantisk klavermusik, Mendelssohn, Schumann, Schubert, Lange-Müller og Gade, end til Bach, Händel og Mozart. Komponister jeg først lærte at kende, da jeg skiftede lærer.

Med iver og indlevelse underviste K. G. i Emil Hartmanns Skandinavisk Folkemusik og en

række hefter med svenske folkedanse bearbejdet for klaver, og hun formåede at give sine elever et indgående kendskab til og glæde over disse stykkers nordiske karakter.

Det, vi elever så hen til den lange vinter igennem, var sæsonens afsluttende elevkoncert på Hotel Kolding. Spændingen om man blev fundet god nok udløstes først sent hen på foråret.

Der var en særlig stemning over disse koncerter, der omfattede både nybegyndere og videregående elever. Et festklædt forældre- og familiepublikum fyldte hotellets sal, hvor det store, sorte Hornung og Møller flygel samt to stole stod på den lille tribune. Aftenen indledtes med, at eleverne tog plads på de forreste rækker og så skred Kirsten Gjørup i lang blomstret kjole – hun elskede farver – op gennem

salen, satte sig på den ene stol lidt bagud og tilvenstre for flygelet. Så kom den første elev op ad den lille trappe med sit nodehefte i hånden afleverede det med et buk eller en nejen til K. G. satte sig til flygelet og spillede sit stykke udenad, mens K. G. fulgte med i nodeheftet, modtog publikums bifald og af K. G. sit nodehefte og en ny og ældre elev gik op på tribunen. Det kunne ske, at en nervøs mor måtte forlade salen mens hendes barn optrådte.

Den sidste elevkoncert – om jeg husker ret – sluttede med at Jørgen Brandorff spillede Schuberts Wandererfantasi og tribunen var smykket med en redningskrans og et anker. Ved elevkoncerterne var der altid masser af blomster til både lærer og elever.

SPECIALFORRETNING I MERE END 100 ÅR

- hos **malas** -materialisten
får De et godt råd oven i købet

MEDICINALVARER	PARFUMERI
VITAMINER	BARNEPLEJE
KEMIKALIER	SYGEPLEJE
INSEKTBEKÆMPELSE	ALT TIL ØL- OG
PLANTEBESKYTTELSE	VINFREMSTILLING

CAND. PHARM.

B. Aagaards materialhandel

TORVEGADE 5

INDEHAVER: BENT ULDALL STEINFATH

TLF. 05-52 69 00